

Kyrkoblad

Falköpings Pastorat

Nr 3 1998

Jungfru Marias blommor

Sommarens blommor på ängarna – det kan vara roligt att drömma om dem nu. Här skall berättas om några örter, som i gamla tiders åskådning hörde ihop med jungfru Maria.

Jungfru Marie hand, jungfrulinet och Jungfru Marie sänghalm, d. v. s. *gulmåran*, är väl några av de mest kända. Men det finns många fler:

Jungfru Marie tvål – vad är det? Det är *bitterpilörten*. Kråkvickern var hennes kardor, *nejlikroten* hennes snusdosa, *mandelblom* hennes potatis och *kungsljuset* hennes kyrkoljus.

Bergspring, en art av ormbunke, kallades den heliga Jungfruns hår, *förgätmigej* hennes ögon och *sileshår* hennes ögonhår.

En del av dessa namn har nog kommit till på måfå: på en vacker blomma ville man ju ha ett vackert och lämpligt namn och Jungfru Maria var det finaste man visste. Kan-ske har *blåkllockan* på det sättet fått heta *Jungfru Marie fingerborg*.

Det finns också förkristna gudanamn som överflyttats på Guds moder. Så *Venustårar* – *Friggas tårar* – *Jungfru Marias tårar*.

Men tittar man närmare på hennes blomnamn, så finner man att bibliska tankar och tidig kristen teologi ofta ligger till grund för dem.

Tag till exempel *daggkåpan*. Det är en växt, som förökar sig enbart på vegetativ väg, så att man verkligen kan tala om en slags obefläckad avelse. Så har den också marianamn från många landskap och från grannländerna. Den heter *Jungfru Marie kåpa*, *Vårfrukåpa*, *Vårfrumantel*, *Jungfru Marie kjol*, *Jungfru Marie tvättskålar m. m.*

Eller också är det fråga om ständigt gröna väster, som uppkallats efter den saliga Jungfrun som en påminnelse om att Maria bar evigheten inom sig. Växtvärlden i en apokryfisk skrift som Jesu Syrachs bok har av äldre kyrkofäder och mystiker tolkats att gälla Maria: hon var Libanons ceder och cypressen på berget Hermon, palm och oliv och platan, alla ständigt gröna träd.

En annan grupp av växter med marianamn är sådana som innehåller flyktiga eteriska oljor och har aromatisk doft, t. ex. *nejlikrot*, *muskotträd*, *Mose brinnande buske* och arter av *mynta*. Det är sinnebilden för Den Helige Ande, som verkade i Maria: "Helig Ande skall komma över dig och den Högstes kraft skall vila över dig" (Lukas 1:35).

Och så alla Marias blommor, som börjar på gull! *Gullris*, *gullklöver*, *gullviva*, *gullkrage*. Maria var "gullmor", som ett norskt namn på henne lydde, hon var "klädd med solen" (Gamla bibelöversättningen om den apokalyptiska kvinnan i Uppenbarelseboken 12:1). Det vill säga genomstrålad av "Rättfärdighetens Sol", ett mycket gammalt namn på Herren Jesus. Hur många vackra medeltida altarskåp gestaltar inte Maria just så, omgiven av solstålar, stående på månskärnan och med en krans av tolv stjärnor på sitt huvud.

Marialegender har knutit till många trädgårdsblommor. Först och främst till *ros*, blom-mornas drottning och *lilja*, renhetens symbol, men även till *akleja*, *iris*, *salvia* och *viol*.

Rosenmystiken är långt äldre än kristendomen: rosen var en symbol för tystlåtenhet. När de gamla romarna hängde en ros över ett gästabudsbord, var det ett tecken på att vad som avhandlades under rosen skulle vara hemligt.

Mycket tidigt flyttades denna symbolik över på Maria, som "gömde och begrundade i sitt hjärta". Hon blev "den mystiska rosen" och många vackra hymner diktades om henne i den egenskapen. Senare, under svensk medeltid, blev rosen en älskad benämning på henne. Hon är urbilden för folkvisans och psalmens "ädla ros" (ex. Sv. Ps. 113 "Det är en ros utsprungen") – lika väl som för "kristallen den fina" i samma sång, nämligen den klara kristall som i sig inneslöt och genomlystes av Klenoden, hennes Son.

Hj. Blomqvist, (bearb.)

Foto: L. Magnusson

Omslagsbild: S:t Olofs kyrka.

Till England...

...reste vi, Falbygdens oratoriekör, mitt i den underbart, soliga och varma (!) sommaren 1998. Kanske hade vi hoppats, att vädret skulle vara lite annorlunda utomlands, men skillnaden var tyvärr inte så stor!

Annat däremot var och blev mycket annorlunda. Vi reste för att sjunga, göra andra glada, för att få vara tillsammans och ännu mer lära känna varandra, något som man alltid gör på en resa. Och vi vill säga först som sist; vi blev inte besvikna.

Falbygdens oratoriekör består av sångintresserade och musikaliska människor i olika åldrar. Några bor nära eller i Falköping, andra får åka 10–12 mil en gång i månaden för att öva inför våra konserter och uppsjungningar. De flesta är också medlemmar i sina hemförsamlingars kyrkokörer. Några gånger om året har vi framträdanden, ofta sjunger vi då lite större verk med orkester.

Inför resan till England hade vi övat in ett program, som fick namnet "Nordisk ton" och som upptog sång och musik från Sverige, Norge, Island och Estland.

Vi bodde i Cambridge i Westminster College, ett utbildnings-

centrum för reformerta studenter. Cambridge är en av Englands stora lärdomstäder. Rummen, där vi bodde, var mycket enkla. Svenska studentlägenheter är rena lyxen! Inte ens säng eller skrivbordslampor ingick i utrustningen.

Cambridge har mängder av s. k. colleges, av vilka många har anor från 1400-talet. Till varje college, där eleverna bor hela läsåret, hör ett "chapel", som egentligen är en jättestor katedral. Där firas på kvällarna

och med en underbar och fantastisk akustik. När vi tågade ut ur kyrkan med vår egen "riksspeleman", Lars-Olof Ejstes, i täten med sin fiol, sjungande hans egen komposition "Brudmarsch", kände vi oss allihop gripna och upplyftade. Ett besök i Oxford med den storslagna Christ Church Cathedral från 1100-talet stod också på programmet samt ännu en konsert i den lilla staden Burford.

Där var inte så mycket folk, men

Foto: Martin Sandström.

s. k. "even songs", en form av aftonsång med textläsningar, böner och underbar sång av gosskörer, pojkar från 6–7 års åldern upp till tonåringar, alla klädda i kördräkter.

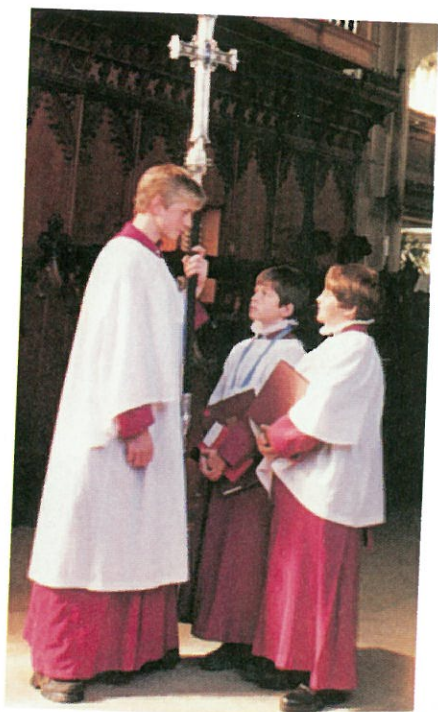
Man fick sannerligen komma i tid om man skulle få plats vid dessa gudstjänster. Köerna var ofta ett par-trehundra meter långa. Vilken härlig syn!

Vår kör hade en lunchkonsert i S:t Mary's Church i Cambridge, människor var tydligen vana vid den sortens lunchmusik. Däremot var annonseringen inte den bästa. Det är något som engelsmännen tydligen inte är särskilt bra på! Men folk kom och gick i kyrkan. De flesta satt dock kvar och lyssnade hela tiden. En otroligt fin och annorlunda upplevelse var, när vi fick sjunga i den väldiga katedralen i Lincoln (c:a 15 mil norr om Cambridge) hisnande stor

de som var där, var desto mer entusiastiska. Människor stod upp i bänkarna och applåderade. Vi hade inte bara en "riksspeleman" med oss på vår resa (han åkte dessutom egen mc från Skövde till Cambridge), vi hade också en egen musikdirektör och organist från Falköping, Ulf Lindström, som vid alla våra framträdanden på ett mästerligt och otroligt skickligt sätt framförde olika orgelverk.

Vår resa gav oss många djupa och fina upplevelser, mycken sångarglädje, god vänskap och gemenskap. Vi tackar våra ledare, Jerker Sjöqvist, men framför allt vännen Tore Svensson, som ordnat det mesta för oss, och som hjälpt till att ge oss så många nya och rika minnen att bära med oss genom livet.

Maja-Lena och Per-Olof Rosander

Bel Sonos Englandsresa

Söndagen den 21 juni lyfte ett plan från Landvetter med destination Stansted, London. Med på resan var en brokig samling från Falköping, nämligen kören Bel Sono med Henry Svensson i spetsen, vår pianist Birgitta Malmqvist, några äkta hälfter och barn.

Vårt mål var Sheerness, en liten stad på ön Isle of Sheppey c:a 10 mil öster om London. Vi har varit där ett par gånger förut och det blev ett kärt återseende, när vi blev mottagna av våra värdfamiljer i Treeninghetskirkans församlingshem, som för övrigt är ett upprustat garage.

(I England erhåller inte kyrkan några statliga medel, så allt underhåll och all verksamhet måste bekostas av allmosor och hårt arbete av kyrkans medlemmar. Men en varmare gemenskap och större gästfrihet får man leta efter!)

På tisdagen började allvaret! Vi skulle sjunga i Englands rikshelgedom, katedralen i Canterbury, som också är huvudkyrka för 80 miljoner anglikaner runt om i världen.

(Inte heller detta magnifika underverk erhåller en enda pence från staten. Så de c:a 90.000 kr katedralen kostar varje dag (!) i underhåll är helt beroende av besökarnas generositet.

Kyrkan är enormt stor och har en överväldigande atmosfär inuti och

det var en stor ära att få framträda där. Vi sjöng både på svenska, engelska och latin.

Onsdagen bjöd på spänning, åtminstone för de åtta körmedlemmar vi hade utsett att sjunga i BBC:s lokalradioprogram. En 10 minuter direktsänd radiosnutt i en liten studio, som dess värre bara rymde några få av oss. Det blev intervju med körsångarna, några smakprov ur vårt program och så reklam för Sverige, förstås.

På kvällen sjöng vi i en liten kyrka långt ute i ingenstans på den lilla ön. Kyrkan hade ingen värme och lystes endast upp av oljelampor och stearinsljus. Där hade vi en stämningsfull kvällsändakt, en så kallad even-sång för en nästan fullsatt kyrka.

Vilken fantastisk kontrast! Ena dagen sjöng vi i Englands mäktigaste katedral och nästa dag i den mest anspråkslösa lilla kyrka på landsbygden.

Men glädjen och lovsången till Gud var densamma.

Fredagen var dagen D. Vi skulle ge en dubbel konsert på den lilla teatern i Sheerness. Vi hade två repertoarer med oss till England, en sakral och en profan. Den här kvällen skulle vi framföra båda.

Övningen gick inget vidare måste jag säga. Vi var trötta, eftersom vi tillbringat torsdagen i London. Ett

besök som avslutades med "Miss Saigon". En fantastisk kväll, men det blev lite sent.

Nåväl, om du nånsin sjungit i kör vet du att om övningen går åt skogen, så brukar framträdandet gå desto bättre. Och det gällde även denna kväll.

(Det är som en underbar gåva att få stå där omgiven av sina vänner, lyssna och känna att var och en fyller sin speciella plats i körstämman och i gemenskapen. Lördagen var en ledig dag, förutom att alla var bjudna till prästen och hans fru på grillparty den kvällen. Stämningen var på topp, regnet stod som spön i backen och prästen stod som en dränkt katt och grillade kycklinglår. Till och med borgmästaren i Sheerness hade mött upp den kvällen).

På söndagen medverkade vi vid gudstjänsten i Treeninghetskirkan i Sheerness och sedan var det obönhörligen dags att börja tänka på hemfärden.

Många fina upplevelser rikare tog vi farväl av gamla och nya vänner. Det sägs att det här var Bel Sonos sista resa tillsammans, men jag hoppas att det bara var en ovanligt lyckad i den långa raden.

Elisabet Svensson

S:t Olofs gård

Under sommaren har det varit "Öppet hus" i S:t Olofs gård under onsdagar och torsdagar. Två utställningar har funnit där under sommaren, en med målade korgar m. m. i juni och en med ikoner i juli. På torsdagarna har det varit sommarprogram av olika slag. Trots en regnig och kall sommar kunde vi sitta ute i trädgården två gånger.

S:t Olofs gård, en oas i Falköping, där man kan njuta av en kopp kaffe och trivas.

Under hösten startar samtalsgruppen upp som vanligt på tisdagar ojämn vecka klockan 16.00 under ledning av kyrkoherde Magnus-

son. På måndagar blir det som vanligt mycket program med bl. a. lunch mitt på dagen.

Onsdagar och torsdagar hålls det också öppet, allt för att skapa nya möjligheter för människor att komma samman och lära känna varandra. En projektanställning av en ny snart vigd diakon Lars Granqvist (se presentation på annan plats) kommer att ytterligare förhoppningsvis utveckla verksamheten.

Vi öppnar S:t Olofs gård inför hösten den 14/9 – se annons i FT.

Körerna i Falköpings pastorat övar på följande platser och tider:

Falköpings församlingshem, Körstugan

Ung Gospel (från 10 år). Torsdagar kl. 18.00

S:t Olofs Gospel. Tisdagar kl. 19.00

Ledare: Pernilla Ericson, tel. 321 20

Solskenskören. Onsdagar kl. 13.30

Ledare: Håkan Henriksson, tel. 810 68

Bergaton. Onsdagar kl. 19.00

S:t Olofs kyrkokör. Torsdagar kl. 19.00

Falbygdens oratoriekör. Efter överenskommelse

Falbygdens Kantorei. Efter överenskommelse

Ledare: Tore Svensson, tel. 77 63 22, 361 04

Mössebergs kyrka

Barnkör. Onsdagar kl. 17.00

Bel Sono. Onsdagar kl. 18.30

Kyrkokör. Torsdagar kl. 19.00

Ledare: Henry Svensson, tel. 76 31 26

Fredriksbergs kyrka

Kyrkokör. Tisdagar kl. 19.30

Barnkör 5-7 år. Torsdagar kl. 16.00

Barnkör 8 år-. Torsdagar kl. 16.30

Ungdomskören "Knut Svennings". Torsd. kl. 19.00

Ledare: Ulf Lindström, tel. 77 63 33, 823 11

Torbjörntorps församlingshem

Kyrkokör. Torsdagar kl. 19.00

Ledare: Håkan Henriksson, tel. 810 68.

Slötagården

Ållebergs kyrkokör. Tisdagar kl. 19.30

Ledare: Caroline Jansson, tel. 168 57

Kälvene församlingshem

Barnkören. Onsdagar kl. 17.30-(18.15)

Ledare: Iréne Jönsson, tel. 76 33 21

Yllestads församlingshem

Toniakören (från 11 år). Tisdagar kl. 15.30-(16.20)

Canticakören (damkör). Tisdagar kl. 19.30-(21.00)

Ledare: Iréne Jönsson, tel. 76 33 21

Välkommen att sjunga med!

Fri musikundervisning

Är Du intresserad av att spela orgel, piano eller att sjunga, då kan Du kostnadsfritt få undervisning av kyrkomusikerna. Ring någon av ovanstående telefonnummer så får Du veta mera!

Ny orgel i Åsle församling

Orgeln, med sin vackra fasad, är byggd av Ernst-Henrik Burgman från Magnussons orgelbyggeri i Kungsäter och har kommit till genom en synnerligen generös donation av framlidne Yngve Becker i Bygården.

Ted Rosvall, kantor i Åsle församling, gläder sig över den nya orgeln som synes. Foto: Rune Lindblad.

SOMMARBILDER

*Friluftsgudstjänsten hör sommaren till. Här en bild från Åsle prästgårds trädgård. Kyrkoherde Lars Magnusson leder gudstjänsten utanför den gamla prästgården, där han med sin familj flyttade in för snart 29 år sedan och bodde ett par år. Ett kärt återseende!
Foto: Therése Lagerquist.*

Varje månad under terminerna samlas de äldre till dagledigträffar. På våren är det dags för utfärd. Denna gången gick resan till Östergötland. Här är de nöjda resenärerna samlade utanför Bjärka-Säby slott. Foto: Alf Andersson.

"Fast är hon grundad..." Falköpings pastorat – en återblick

Forts. från föregående nummer.

Där häraderna möttes

I Luttra och Falköping finns medeltidskyrkorna bevarade på de gamla platserna, förnyade, förändrade men ursprungligt desamma. De tillhör båda de tidigt byggda romanska kyrkor vi känner från många andra platser på Falbygden. Bland dem står S:t Olof i Falköping i en klass för sig, en jätte i sitt slag – kanske en prost- eller häradskyrka, där en gång tre eller fyra härader möttes. Ett åldrigt stadsmönster, som dröjer sig kvar kring torget och kyrkan, vittnar om det nära samband mellan handel och kyrkan, som präglade livet i den medeltida staden – hur marknadstid på torget kring brunnen och falustånden också blev mässtid i kyrkan med dyrkan av helgonen och moder Maria!

Vid stigluckan på den vackra kyrkhöjden i Luttra dröjer jag gärna, ser in mot den medeltida sockenkyrkan som samlar gårdarna kring sig. Ser ut mot den kända Luttragraven på andra sidan vägen och ut över åkrarna med Älleberg som fondkuliss. Kyrkan, stenåldersgraven, bergets mäktiga borg bortom de böljande fälten – det är en treklang över bygden som ger Falbygden dess egen djupa ton, en dimension genom tiden.

Kyrkan på Falbygden – det är givetvis inte blott eller ens i första hand byggnaderna, gudshusen, även om de i sig representerar en andlig och materiell odling, som är vårt främsta arv på Falbygden. Kyrkan, det är också församlingsmenigheterna, de många enskilda människorna. Det är prästerna, som trätt i dess tjänst, kyrkobetjäning, förtroendevalda, de många frivilliga män och kvinnor, som gått in i dess arbete och var och en gett sitt bidrag för att förverkliga och föra fram dess budskap.

Många vore värda sina minnes-teckningar, men det skulle här föra för långt.

Färgstarkast...

I pastoratet fanns sedan gammalt två prästtjänster, kyrkoherde och komminister. Ända till 1918 var

komministraturen placerad i Luttra. Den överfördes då till Torbjörntorp. Samtidigt fick stadsförsamlingen en egen komministratur. Den siste på tjänsten i Luttra och den förste på den nya i Torbjörntorp var sedermera kyrkoherden i Stenstorp Fredrik Elvin Kjellander, kanske färgstarkast bland präster på Falbygden, i varje fall den slagfärdigaste – vida känd i det fallet. Den förste innehavaren av komministraturen i Falköping blev Aron Öman, sedermera kyrkoherde i Tidaholm.

*Karleby kyrkas sköna barockaltare.
Foto: Lars Magnusson.*

Kyrkoherdar i pastoratet efter Fritz Wetterholm, som innehade sin tjänst i över trettio år, har som bekant varit: Folke Almegård, Rudolf Johansson, Gordon Möne, Stig Luttermark, Olle Hjortstorp och nu Lars Magnusson. Samtliga har med undantag av Olle Hjortstorp gått från komministertjänst till kyrkoherdetjänst i pastoratet. De är mer eller mindre kända för oss eller har stått eller står oss så nära att någon närmare presentation knappast är behövlig – eller ens möjlig.

"Fast är hon grundad"!

Nu bryter vi upp gamla, flerhundraåriga gränser, som kanske inte alls varit några gränser eller i varje fall ej bort vara det och går in i det nya storpastoratet. Jag hoppas och

tror att vi därmed också skall kunna gå in i en ny samhörighet och gemenskap. Det bör kunna ske utan större svårigheter på Falbygden, de många kyrkornas och församlingarnas åldriga bygd, där "kyrkan står fast grundad".

"Fast är hon grundad"... Osökt kommer till mig en strof ur en psalm, som inte längre är någon psalm – Rydasonen, sedermera Karlstad biskopen J. A. Eklunds psalm "Fädernas kyrka". Av någon outgrundlig anledning uteslöts en av våra mest kända och uppskattade psalmer ur den nya psalmboken 1986. Jag tror många har funderat häröver – särskilt som den Eklundska psalmen – nr 169 i den psalmbok, som i mycket var Eklunds eget verk men som vi ibland kallar den Engbergska, efter dåvarande ecklesiastikministern – fortfarande lär vara en av de mest sjungna i våra församlingar! Möjligen var det den lite hårt markerade, nästan martialiskt "blågula" tonen i den som stötte en del gott folk för pannan när det nya psalmboksförslaget skulle klubbas i kyrkomötet. Men man glömde att Eklunds psalm en gång var en kampsång, en väckande fanfar i en vartid för den svenska kyrkan när seklet var ungt.

Jag tror vi alla i dag hoppas på samma vartid, samma förnyelse och pånyttfödda inspiration som då för för nittio år sedan i ungkyrkorörelsens tid, när vi nu går in i något nytt – inte bara ett nytt årtusende utan också i en för den svenska kyrkan starkt förändrad situation. Förhoppningsvis med samma fast grundade folkkyrka som Eklunds psalm är ett uttryck för, men en folkkyrka med ändrade villkor – och nya möjligheter! Eklunds psalm har därmed inte minst något av aktualitet:

Fädernas kyrka i Sveriges land,
Kärest bland samfund på jorden!
Vida hon famnar från strand till strand,

Fast är hon grundad av Herrens hand,

Byggt till hans tempel i Norden.

LARS-ERIK LINNARSSON

Agneta Fürst

Kanslitsekreterare
t. f. kanslichef
efter Mats Larsson,
presenterar sig

Jag är uppvuxen på Hönö i Göteborgs norra skärgård, med utsikt till Vinga och hamninloppet till Göteborg. Jag kommer från en målarsläkt. Flera är de kyrkor, församlingar och prästgårdar som har blivit målade av min far och farfar. Farfar var även mycket engagerad i kyrkorådet. Ute i skärgården har närheten till kyrkan alltid varit särskild viktig.

Mitt stora intresse för djur och natur gjorde dock att jag fick flytta från den karga miljön. Jag gick på lantbruksskola och sedermera driftsledarkurs i Uppsala. Efter att ha kuskat land och rike runt för att skaffa praktik för att komma in på lantmästarlinjen flyttade vi till Skåne då min man kom in på ovannämnda linje.

Längtan efter barn gjorde dock att jag lade lantmästarplanerna på hyllan. Känslan för att arbeta

med jorden finns dock kvar och jag sätter mig gärna och tröskar eller gör något annat arbete på vår gård när det är dag för skörden.

Till Falköping kom vi 1986 och här har vi trivts från första stund.

Det kändes viktigt att slå sig till ro efter att vi under 9 år hade flyttat lika många gånger.

Under åtta år valde jag att vara mamma på heltid och vi har numera fem söner mellan 8 och 15 år.

Lusten till att läsa kom sedan över mig och jag beslutade att satsa på en ny yrkesutbildning. Jag läste till redovisningskonsult och fick direkt efter examen arbete i Gudhems pastorat.

Jag har arbetat som kamrer i Gudhem sedan 1993. I och med pastoratsregleringen blev jag kamrer för Stenstorps Kyrkliga Samfällighet.

Så mycket "fri tid" finns det inte med en så stor familj. Alla killar i familjen har dock drabbats av golffeber och jag försöker hänga på så gott det går för att inte bli "golfänka". Men det är sällan jag och bollen kommer överens. Annars tycker jag mycket om musik och går gärna på konserter.

Det här är en resumé på mitt snart 40-åriga liv.

Sara, vem är hon?

Jo, en fritidsledare som tycker om naturen.

Tänk att en tidig morgon andas in den friska luften och se ett rådjur hoppa in bland träden med sitt lilla kid tätt i hälarna.

Musik och sång är också mycket roligt. Jag spelar trumpet och sjunger i kör.

Jag är uppvuxen i Dimbo men kärleken tog mig till Näs. Här bor jag tillsammans med Carl-Magnus på familjens bondgård.

Jag lämnar nu ett vikariat i Nykyrka församling, Mullsjö, för att med spänning gå in i mina nya arbetsuppgifter.

*Sara Strömberg,
Förs.ass., Slöta,
Åsle och Tiarp*

Lars Granqvist

Hej!

Jag heter Lars Granqvist, är 33 år och Tidaholmare från början. Trots det har jag varit utflyttad under några år. Först gick jag socionom- och diakonutbildning vid Stora Sköndal i Stockholm och sedan arbetade jag som kurator inom den missbruksvård Frälsningsarmén bedriver i Göteborg. Sedan juni förra året är jag tillbaka i Tidaholm.

Nu har jag uppdraget att arbeta som diakon i Falköpings pastorat med placering främst vid S:t Olofs gård, vilket jag hoppas och tror kommer att bli intressant och jag tror också att Falköping kan få något av mig.

På lediga stunder arbetar jag som frilansjournalist och ägnar mycket tid åt Frälsningsarmén i Tidaholm, där jag har ett medansvar för verksamheten.

Det kom ett brev...

Från ett av kriget sargat fattigt Sri Lanka skriver Inga-Lisa Fairweather (bördig från Falköping) att det politiska läget är svårt och inbördeskriget pågår som ett närliggande hot.

Det gamla templet i Kandy har sprängts och omintetgjort firandet av landets 50-årsjubileum av sin självständighet. Dessutom har den nyvalda tamilborgmästarinnan i Jaffna mördats. Hon var en orädd kvinna helt hängiven att arbeta för sina medborgares välfärd och vägrade ha säkerhetsvakt. Tigergerillan tog henne och sköt henne liksom de sköt hennes man för några år sedan.

Men arbetet på Inga-Lisas plantage med vattenprojekt, fadderverksamhet och stöd åt de gamla fortsätter.

Hon avslutar sin långa redogörelse med några personliga ord till Falköpings församlingsbor:

"Hjärtligt Tack för de kollektpengar som kommit både i april och maj, tillsammans 2.702 kronor, ett stort och fint tillskott till hjälpkassan. Som jag nämner ovan, har jag p. g. a. poststrejken inte kunnat höra av mig tidigare. Er gåva skall gå till hus och brunnskassan, båda så viktiga. TACK för Era förböner och omtanke". Inga-Lisa.

Gåvor till Inga-Lisa Fairweather kan skickas på postgiro via Falköpings kyrkokassa 121375-0. Märk talongen "Sri-Lanka".

LM

Slöta pastoratsdel

Tider för grupp och församlingsverksamhet meddelas senare via annons i lokal-tidningen.

Hur blir det se'n?

Det är många "varför"?
Frågorna är många;
tankarna och känslorna likaså.
Hur skall man orka?

med sig själv?
ensamheten?
minnena?
framtiden?

Tungt att bära allt ensam! Känns så tomt – mitt i allt som ändå skall vara "vardag", men ändå måste gå, – "ett ögonblick i sänder".

Sigulda

Vår vänförsamling Sigulda är alltjämt i stort behov av gåvor inför hösten och den kommande vintern. Vi har regelbundet kunnat skicka pengar till inköp av medicin och till mat för de fattigaste barnen. Gåvor kan skänkas via pg 121375-0, Falköpings kyrkokassa. Märk talongen "Sigulda".

Biskop

Lars-Göran Lönnermark besöker Falköpings pastorat 25 november för att samtala om vårt nya pastorat med anställda och förtroendevalda.

Vill Du dela?

"Leva vidare" vill vi kalla en liten grupp som samlas regelbundet några gånger – för att dela, lyssna, hjälpa varandra.

Intresserad?

Ring gärna, så berättar vi mer!
Pia Forss, diakon, tel. 77 63 26
Knut Svenning, präst, tel. 77 63 19
Svenska Kyrkan i Falköping m. fl. församlingar.

Nu startar våra grupper igen hösten 1998

Vecka 37

Fredriksbergs kyrka:

Föräldra-Barngrupp	Onsd. 9.30–12.00, 0–5 år, Britt Wass, Maria Koch.
Kyrkans barntimmar	Tisd. 14–16, 4–5-år, Britt Wass, Inga-Maj Gustafsson.
Klubb Fredrik	Onsd. 16.30–18, 6–9-år, Lina Sonestedt.
Upp till 13	Månd. 16.30–18.30, 10–12 år, Maria Koch, Angelica Suren.
Seniorer	Månd. 19.00–20.30, 13 år och äldre, Maria Koch.
Ungdomskafé	Torsd. 19–22, 14 år och äldre, Maria Koch.
Kyrkans förskola	Månd.–fred. 3-, 4- och 5-årsgrupp, för upplysning ring Solveig Assmus.

Mössebergs kyrka:

Föräldra-Barn	Torsd. 9.30–12.00, 0–5 år, Marie Andersson, Ingrid Engström, Kerstin Pettersson.
Barntimmar för 3-åringar	Månd. 10.00–11.30, torsd. 13.30–15.00, Ingrid Engström, Kerstin Pettersson, Marie Andersson.
Kyrkans barntimmar	Månd. 10–12, 13.30–15.30, 4–5-åringar, Ingrid Engström och Kerstin Pettersson.
Mini-miniorer	Onsd. 16–17.30, 6-åringar, Ingrid Engström och Kerstin Pettersson.

Torbjörntorps församlingshem:

Öppet hus	Månd. 09.30–12.00, 0–5 år, Marie Andersson.
Kyrkans barntimmar	Onsd. 9–11, 4–5-åringar, Inga-Maj Gustafsson.
Miniorer	Tisd. 16.30–17.45, 6–8 år, Marie Andersson.
Juniorer	Tisd. 18–19.30, 9–10 år, Marie Andersson.
Seniorer	Onsd. 18.30–20.00 OBS! Tiden, Marie Andersson.

För anmälan och information ring: Marie Andersson, 77 63 00 (växeln), Maria Koch, 77 63 11.

Yllestads kyrksal:

Öppet hus	Tisd. 09.00–12.00, 0–5 år.
Barntimmar	Tisd. 14.00–16.00, 4–5 år.
Måndax	Månd. 13.15–15.00, 6–8 år.
Tisdax	Tisd. 17.00–18.30, 9 år och uppåt.
Ungdomsgrupp	Första fredagen i varje månad, 18.15–?

Åsaka hembygdsgård:

Månstjärnorna	Ojämma veckor start v. 35. Månd. 17.30–19.00, 6–8 år.
Guds ungar	Jämna veckor start v. 36, Tisd. 17.30–19.30, 9 år och uppåt.

För anmälan och information ring: Kristina Persson, 76 50 66.

Svenska Kyrkans Unga och Falköpings Pastorat

“Prösten”

av Anders Parsmo

